

ΑΝΩΤΑΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΚΥΠΡΟΥ

ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΑ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΙΤΗΣΗ ΑΡ. **37/2011**

23 Μαρτίου, 2011.

[Μ. ΦΩΤΙΟΥ, Δ/ΣΤΗΣ]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 155(4) ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 3 ΚΑΙ 9 ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΠΟΝΟΜΗΣ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ (ΠΟΙΚΙΛΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ) ΝΟΜΟΥ ΤΟΥ 1964

- ΚΑΙ -

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΙΤΗΣΗ ΤΟΥ ΛΟΥΚΗ ΛΟΥΚΑΙΔΗ, ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ ΓΙΑ ΑΔΕΙΑ ΓΙΑ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΗ ΑΙΤΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΟΣ CERTIORARI

- ΚΑΙ -

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ Π.Ε.Δ. Λ. ΠΑΡΠΑΡΙΝΟΥ ΗΜΕΡ. 18/3/2011 ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ ΣΤΗΝ ΑΙΤΗΣΗ ΑΡ. 1/11 ΜΕΤΑΞΥ: ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΑΦΟΡΩΣΙ ΤΟΝ ΛΟΥΚΗ ΛΟΥΚΑΙΔΗ, ΔΙΚΗΓΟΡΟ

Χρ. Φ. Κληρίδης με Ι. Λουκαΐδου (κα) για τον αιτητή

Μ. ΦΩΤΙΟΥ, Δ: Με την παρούσα αίτηση ο αιτητής ζητά τις ακόλουθες, βασικά, θεραπείες:

«Α. Την άδεια του Δικαστηρίου για την καταχώρηση Αίτησης με Κλήση για την έκδοση Προνομιακού Εντάλματος Certiorari για να τεθεί ενώπιον του Σεβαστού Δικαστηρίου για να ακυρώσει την Απόφαση ημερ. 18/3/2011.

Β. Διάταγμα αναστολής της περαιτέρω διαδικασίας δυνάμει της εν λόγω Απόφασης/Πρακτικού μέχρι Ακρόασης της Αίτησης με κλήση και τελεσίδικης απόφασης ή μέχρι περαιτέρω διαταγής.

Γ. Οποιαδήποτε άλλη θεραπεία το Δικαστήριο ήθελε κρίνει ορθή και δίκαια υπό τας περιστάσεις.»

Η απόφαση της οποίας ζητείται η ακύρωση, αφού παραχωρηθεί η σχετική άδεια, είναι αυτή του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας, που εκδόθηκε στις 18/3/2011 από τον Πρόεδρο του Δικαστηρίου στην **υπόθεση με αρ. 1/11 Επί τους αφορώσι τον Λουκή Λουκαΐδη, Δικηγόρο**. Σύμφωνα με την εν λόγω υπόθεση ο αιτητής αντιμετωπίζει την κατηγορία της καταφρόνησης του Δικαστηρίου κατά παράβαση του άρθρου 44 του περί Δικαστηρίων Νόμου αρ. 14/60 όπως τροποποιήθηκε. Η ουσία της απόφασης της 18/3/2011, της οποίας επιδιώκεται η ακύρωση, είναι η απόρριψη προδικαστικής ένστασης που έχει εγερθεί από τον ευπαίδευτο δικηγόρο του αιτητή ότι ο Πρόεδρος του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας στερείται δικαιοδοσίας να εκδικάσει την υπόθεση. Οι λόγοι για τους οποίους το εν λόγω Δικαστήριο στερείται δικαιοδοσίας, όπως ηγέρθησαν πρωτόδικα έχουν, περιληπτικά, ως ακολούθως:

(α) Αφού το παραπονούμενο Δικαστήριο την 7/1/2011 επέλεξε και κατήγγειλε τον αιτητή στο Πειθαρχικό Συμβούλιο των Δικηγόρων, σύμφωνα με την επιφύλαξη του εδαφίου (9) του άρθρου 44, το θέμα έληξε και δεν είχε δικαίωμα να ενεργοποιήσει τη διαδικασία του άρθρου 44(3)-(8).

(β) Δεν ακολουθήθηκε η διαδικασία που προνοείται από το άρθρο 44(1)(α) και (3) μέχρι (8) γιατί ο παραπονούμενος δικαστής δεν έστειλε αυθημερόν (δηλαδή 7/1/2011) το θέμα στο Ανώτατο Δικαστήριο αφού πρώτα ενημερώνετο ο «πταίστης» και την ίδια ημέρα ο Πρόεδρος του Ανωτάτου Δικαστηρίου να παραπέμψει το θέμα στον άλλο δικαστή που θα εκδικάσει την υπόθεση. Τελικά εστάλη ειδοποίηση στον κατηγορούμενο (αιτητή στην παρούσα) στις 3/3/2011.

(γ) Δεν έχει θεσπισθεί Διαδικαστικός Κανονισμός όπως προβλέπεται από το άρθρο 44(8) του Ν. 14/60 και επομένως πάσχει ο διορισμός του Προέδρου του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας να εκδικάσει την υπόθεση.

(δ) Η συμπεριφορά για την οποία ο κατηγορούμενος παραπέμφθηκε σε δίκη είναι «λόγια ή συμπεριφορά» εν τη εννοία του άρθρου 44(9) από δικηγόρο που προέβαλε εκ μέρους του διαδίκου πελάτη του τους ισχυρισμούς ή θέσεις του και είχε δικαίωμα να ζητήσει την εξαίρεση του Δικαστή εάν πίστευε ότι ενήργησε με προκατελιμμένο τρόπο.

Το πρωτόδικο Δικαστήριο απέρριψε τους πιο πάνω ισχυρισμούς του αιτητή και όρισε την υπόθεση για συνέχιση στις 23 τρέχοντος μηνός, με αποτέλεσμα την παρούσα αίτηση.

Ενόψει του ότι η ενώπιον του πρωτόδικου δικαστηρίου διαδικασία στην προαναφερθείσα αίτηση με αρ. 1/2011 είναι κάπως πρωτότυπη και βασίζεται στο άρθρο 44 του περί Δικαστηρίων Νόμου 14/1960, ως έχει τροποποιηθεί, μετά την απόφαση του ΕΔΑΔ στην υπόθεση **Kyprianou v. Cyprus Application no. 73797/2001 ημερ. 27/1/2004**, προτιμώ όπως, στην έκταση που μας αφορά, παραθέσω αυτούσιο το κείμενο του εν λόγω άρθρου. Τούτο διαλαμβάνει ως εξής:

«44.(1) Οιονδήποτε πρόσωπο το οποίον –

(α) εντός του οικήματος ένθα διεξάγεται οιαδήποτε δικαστική διαδικασία, ή εντός της περιοχής αυτού δεικνύει έλλειψιν σεβασμού εν λόγους ή συμπεριφορά προς ή εν σχέσει με την τοιαύτην διαδικασίαν ή προς οιονδήποτε πρόσωπον ενώπιον του οποίου η τοιαύτη διαδικασία διεξάγεται.

(β)

(ια) διαπράττει οιαδήποτε άλλην πράξιν σκοπίμου ασέβειας εις οιαδήποτε δικαστικήν διαδικασίαν, ή προς οιονδήποτε πρόσωπον ενώπιον του οποίου τοιαύτη διαδικασία διεξάγεται,

Είναι ένοχον πλημμελήματος και υπόκειται εις φυλάκισιν διά περίοδον εξ μηνών ή εις πρόστιμον μη υπερβαίνον τας τετρακοσίας πενήκοντα λίρας (€768.87) ή εις αμφοτέρας, τας ποινάς ταύτας.

(2) Οσάκις έχει διαπραχθή οιονδήποτε αδίκημα επί τη βάσει των παραγράφων (α), (β), (γ), (θ), (ι) ή (ια) του εδαφίου (1) ενώπιον του δικαστηρίου, το δικαστήριο δύναται να διατάξει όπως ο πταίστης τεθή υπό κράτησιν, και καθ' οιονδήποτε χρόνον προ της διακοπής της συνεδριάσεως κατά την ίδιαν ημέραν δύναται να επιληφθή της εκδίκασεως του αδικήματος και να καταδικάση τον πταίστην εις πρόστιμον εβδομήκονταπεντε λιρών (€128.15), ή εις φυλάκισιν ενός μηνός ή εις αμφοτέρας τας ποινάς ταύτας.

(3) Οι διατάξεις του εδαφίου (2) δεν εφαρμόζονται σε περίπτωση κατά την οποία, τα ενώπιον του δικαστηρίου λόγια ή συμπεριφορά, ή πράξις σκόπιμης ασέβειας, τα οποία συνιστούν αδίκημα δυνάμει των παραγράφων (α) και (ια) του εδαφίου (1), αντίστοιχα, στρέφονται προσωπικά κατά δικαστή του εν λόγω δικαστηρίου. Σε τέτοιες περιπτώσεις το εν λόγω δικαστήριο δεν επιλαμβάνεται το ίδιο της εκδίκασης του αδικήματος και δύναται να αποταθεί στον Πρόεδρο του Ανωτάτου Δικαστηρίου, διαβιβάζοντας το σχετικό πρακτικό, προκειμένου να ορίσει ο Πρόεδρος του Ανωτάτου Δικαστηρίου άλλο δικαστήριο για να επιληφθεί της εκδίκασης του αδικήματος:

Νοείται ότι προτού το δικαστήριο τροχοδρομήσει διαδικασία εκδίκασης με υποβολή αιτήματος στον Πρόεδρο του Ανωτάτου Δικαστηρίου όπως αναφέρεται πιο πάνω, ενημερώνει επακριβώς τον πταίστη για τα λόγια ή τη συμπεριφορά, ή την πράξι του, που κατά το δικαστήριο συνιστούν έλλειψη σεβασμού δυνάμει της παραγράφου (α) του εδαφίου (1), ή σκόπιμη ασέβεια δυνάμει της παραγράφου (ια) του υπό αναφορά εδαφίου, ανάλογα με την περίπτωση, όπως και για τις προβλεπόμενες ποινές και ακολούθως δύναται να μην δώσει οποιαδήποτε συνέχεια με εκδίκαση, σε περίπτωση ικανοποιητικής, κατά την κρίση του, απολογίας του πταίστη για τα εν λόγω λόγια ή συμπεριφορά ή πράξι:

Νοείται περαιτέρω ότι σε κάθε περίπτωση που το δικαστήριο αποτείνεται στο Πρόεδρο του Ανωτάτου Δικαστηρίου, δυνάμει του παρόντος εδαφίου, για να ορίσει άλλο δικαστήριο να επιληφθεί της εκδίκασης του αδικήματος, διαβιβάζοντας το σχετικό πρακτικό, διαβιβάζει και τα πρακτικά της διαδικασίας που ακολούθησε για την πιο πάνω ενημέρωση του πταίστη για τα λόγια, τη συμπεριφορά, ή την πράξι του και για τις προβλεπόμενες ποινές, καθώς και όλα όσα

δυνατόν να έχουν λεχθεί ακολούθως στη διαδικασία, περιλαμβανομένης οποιασδήποτε απάντησης ή εξήγησης του πταιστή μετὰ την εν λόγω ενημέρωση, και την τυχόν απολογία του προς το δικαστήριο.

(4) Της εκδίκασης του αδικήματος που αναφέρεται στο εδάφιο (3) επιλαμβάνεται άλλο δικαστήριο που ορίζει ο Πρόεδρος του Ανωτάτου Δικαστηρίου την ίδια ημέρα που αποτελείται γι' αυτό το σκοπό, δυνάμει του εν λόγω εδαφίου, το δικαστήριο ενώπιον του οποίου ειπώθηκαν τα λόγια ή επιδείχθηκε η συμπεριφορά, ή έγινε η πράξη, που κατά το εν λόγω δικαστήριο συνιστούν έλλειψη σεβασμού, δυνάμει της παραγράφου (α) του εδαφίου (1), ή σκόπιμη ασέβεια δυνάμει της παραγράφου (ια) του εν λόγω εδαφίου.

(5) Δικαστήριο, το οποίο ορίζεται από τον Πρόεδρο του Ανωτάτου Δικαστηρίου δυνάμει του εδαφίου (4), δύναται να εκδικάσει το αδίκημα, να εκδώσει απόφαση και να επιβάλει ποινή στον πταιστή, την ίδια ημέρα που ορίζεται από τον Πρόεδρο του Ανωτάτου Δικαστηρίου, τηρουμένων των διατάξεων του εδαφίου (6).

(6) Δικαστήριο που επιλαμβάνεται της εκδίκασης αδικήματος κατόπιν ορισμού του δυνάμει του εδαφίου (4), παραδίδει στον πταιστή αντίγραφο του πρακτικού του δικαστηρίου που αναφέρεται στο εδάφιο (3), ενημερώνοντας τον επακριβώς για τα λόγια ή τη συμπεριφορά του που συνιστούν έλλειψη σεβασμού κατά παράβαση της παραγράφου (α) του εδαφίου (1), ή για την πράξη του που συνιστά σκόπιμη ασέβεια κατά παράβαση της παραγράφου (ια) του εν λόγω εδαφίου, ανάλογα με τη περίπτωση, καθώς και για τις προβλεπόμενες ποινές και του παρέχει κάθε ευκαιρία να εκπροσωπηθεί με δικηγόρο και να προβάλλει υπεράσπιση ή να απολογηθεί για τα εν λόγω λόγια, συμπεριφορά ή πράξη του.

(7) Δικαστήριο που ορίζεται από τον Πρόεδρο του Ανωτάτου Δικαστηρίου δυνάμει του εδαφίου (4), δύναται να επιβάλει τις ποινές που αναφέρονται στο εδάφιο (2):

Νοείται ότι για την τυχόν επιβολή ποινής φυλάκισης, τόσο το εν λόγω δικαστήριο όσο και δικαστήριο που δυνάμει του εδαφίου (2) επιλαμβάνεται το ίδιο της εκδίκασης αδικήματος που διαπράχθηκε ενώπιον του, ισοζυγίζει σε κάθε περίπτωση την ανάγκη προστασίας, αφενός μεν του κύρους της δικαστικής εξουσίας, αφετέρου δε της άσκησης του δικαιώματος ελευθερίας του λόγου και της έκφρασης.

(8) Η δικονομία και πρακτική σε σχέση με τον ορισμό δικαστή δυνάμει των εδαφίων (3) και (4) καθορίζεται σε διαδικαστικό κανονισμό που εκδίδεται από το Ανώτατο Δικαστήριο.

(9) Για τη διαφύλαξη του δικαιώματος ελευθερίας του λόγου και της έκφρασης δικηγόρου και του δικαιώματος δίκαιης δίκης διάδικου τον οποίο δικηγόρος εκπροσωπεί, δε συνιστούν ποινικό αδίκημα δυνάμει της παραγράφου (α) του εδαφίου (1) λόγια ή συμπεριφορά από μέρους δικηγόρου όταν εμφανίζεται σε διαδικασία ενώπιον δικαστηρίου και προβάλλει εκ μέρους του διάδικου που εκπροσωπεί τους ισχυρισμούς ή θέσεις του, ή προσάγει μέσα απόδειξης, ή εξετάζει ή αντεξετάζει μάρτυρες:

Νοείται ότι η έλλειψη σεβασμού δικηγόρου προς οποιοδήποτε δικαστή, με λόγια ή συμπεριφορά στις περιπτώσεις που αναφέρονται πιο πάνω, συνιστά πειθαρχικό αδίκημα το

οποίο, το δικαστήριο ενώπιον του οποίου διαπράχθηκε, δύναται να το καταγγείλει στο Πειθαρχικό Συμβούλιο που καθιδρύεται δυνάμει του περί Δικηγόρων Νόμου, το οποίο εξετάζει την καταγγελία κατά προτεραιότητα.

(10) Στο άρθρο αυτό «δικαστική διαδικασία» σημαίνει οποιαδήποτε διαδικασία ενώπιον οποιουδήποτε δικαστηρίου είτε η διαδικασία αυτή διεξάγεται ενώπιον ακροατηρίου είτε σε ιδιαίτερο γραφείο του δικαστή και «χώρος Δικαστηρίου» σημαίνει οποιοδήποτε κτίριο βρίσκεται στο προαύλιο των δικαστηρίων συμπεριλαμβανομένου του προαυλίου αυτού μέχρι το δημόσιο δρόμο.»

Τα κριτήρια που πρέπει να ικανοποιούνται για τη χορήγηση άδειας για καταχώρηση αίτησης για έκδοση προνομιακού εντάλματος, έχουν διασαφηνιστεί από όγκο νομολογίας του Ανωτάτου Δικαστηρίου. (Βλ. μεταξύ άλλων *In re Kakos (1985) 1 C.L.R. 250*, *Ανθίμου (1991) 1 Α.Α.Δ. 41*). Στην υπόθεση *Αναφορικά με την αίτηση του Αλέκου Κωνσταντινίδη (2003) 1 (Β) Α.Α.Δ. 1298 σελ. 1303 ο Αρέστης Δ. (όπως ήταν τότε)* διατύπωσε το θέμα ως ακολούθως:

«Στο παρόν στάδιο το δικαστήριο κατά την ενάσκηση της διακριτικής του εξουσίας εξετάζει κατά πόσον υπάρχει συζητήσιμη εκ πρώτης όψεως υπόθεση που να δικαιολογεί επαρκώς την παραχώρηση της αιτούμενης άδειας. Δεν χρειάζεται να εμβαθύνει περισσότερο στην υπόθεση. Είναι αρκετό σε αυτό το στάδιο με βάση το υλικό που βρίσκεται ενώπιον του δικαστηρίου να δικαιολογείται η παραχώρηση τέτοιας άδειας: *Γενικός Εισαγγελέας v. Π. Χρίστου (1962) C.L.R. 129*, *Εξ πάρτε Νίνα Παναρέτου (1972) 1 C.L.R. 165*, *Κακος (1985) 1 C.L.R. 250*, *Αργυρίδης (1987) 1 C.L.R. 23*, *A.L.S. Aircraft Leasing System Ltd., Αίτηση (2000) 1 Α.Α.Δ. 51.* »

Οι λόγοι για τους οποίους εκδίδονται προνομιακά εντάλματα περιλαμβάνουν:

- (α) Έλλειψη ή υπέρβαση δικαιοδοσίας.
- (β) Έκδηλη πλάνη Νόμου προφανής στα πρακτικά.
- (γ) Προκατάληψη ή συμφέρον από τα πρόσωπα που λαμβάνουν την απόφαση.
- (δ) Δόλο ή ψευδορκία στη λήψη της απόφασης.
- (ε) Παράβαση των κανόνων της φυσικής δικαιοσύνης.

(Βλ. μεταξύ άλλων, *Αναφορικά με το Τζεννάρο Περρέλλα (Αρ.2) (1995) 1 Α.Α.Δ. 692*).»

Στην υπόθεση *Base Metal Trading Ltd. v. FASTACT DEVELOPMENTS LTD. κ.α. (2004) 1 (Γ) Α.Α.Δ. 1535, 1541* ο Γαβριηλίδης Δ. εκδίδοντας την απόφαση του Εφετείου, διατύπωσε το θέμα ως ακολούθως:

«Σύμφωνα με πάγια νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου, άδεια για καταχώρηση αίτησης για έκδοση προνομιακού εντάλματος παρέχεται μόνο όταν καταδεικνύεται από τον αιτητή ότι υπάρχει, στην ουσία, συζητήσιμο ζήτημα και, περαιτέρω, στην περίπτωση όπου προσφέρεται άλλο ένδικο μέσο ή άλλη θεραπεία, ότι συντρέχουν επαρκώς εξαιρετικές περιστάσεις οι οποίες να καθιστούν συζητήσιμο το ότι πρέπει να γίνει παρέκκλιση από τον κανόνα ότι, εφόσον προσφέρεται άλλο ένδικο μέσο ή άλλη θεραπεία, ο αιτητής δεν θεωρείται ότι απέδειξε συζητήσιμο ζήτημα. (Βλ. μεταξύ άλλων, *R. v Secretary of State (1986) 1 All ER*

717, Ανθίμου (1991) 1 AAD 41, Στ. Μεστάνα, Πολ. Εφ. 9906, 22.9.2000 και Χρ. Μιχαήλ και Στ. Μιχαηλίδη, Αίτηση Αρ. 13/2001, 1.3.2001). Στη *Hellenger Trading Ltd*, Αίτηση αρ. 94/2000, 30.11.2000, διευκρινίστηκε, ορθά ότι η αρχή αυτή «ισχύει γενικά, ανεξάρτητα από το λόγο για τον οποίο επιδιώκεται το διάταγμα». Έστω, δηλαδή, και αν ο προβαλλόμενος λόγος είναι έλλειψη ή υπέρβαση δικαιοδοσίας. (Βλ. επίσης, Σ. Μαρκίδης κ.α., Αίτηση αρ. 133/03, 20.2.04). Αν δε, παρά τη μη ύπαρξη εξαιρετικών περιστάσεων, χορηγηθεί άδεια για καταχώρηση αίτησης για certiorari, η μη ύπαρξη τέτοιων περιστάσεων συνιστά, a fortiori λόγο απόρριψης της αίτησης.»

Με την παρούσα αίτηση προβάλλεται ισχυρισμός ότι η απόφαση της 18/3/2011 συγκρούεται με το Άρθρο 12 του Συντάγματος και το άρθρο 6 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων με αποτέλεσμα το πρωτόδικο δικαστήριο να στερείται δικαιοδοσίας αφού:

- (α) την κατηγορία προσήψε και διευθύνει ο Δικαστής ο οποίος συγχρόνως δικάζει την κατηγορία και δεν υπάρχει άλλη κατηγορούσα αρχή ή κατήγορος.
- (β) Δεν υπάρχει ισότητα όπλων γιατί ο παραπονούμενος δεν παρουσιάζεται και δεν υπόκειται σε αντεξέταση αφού η μαρτυρία του δεν είναι ένορκη.
- (γ) Στερήθηκε ο κατηγορούμενος μιας ανεξάρτητης, προηγούμενης έρευνας,
- (δ) Εσφαλμένα έκρινε ο πρωτόδικος δικαστής ότι δεν τυγχάνει εφαρμογής το εδάφιο (9) η ουσία του οποίου είναι ότι η συμπεριφορά του αιτητή με βάση τα γεγονότα αυτής της υπόθεσης, δεν είναι ποινικό αδίκημα αλλά πειθαρχικό παράπτωμα.
- (ε) Η έλλειψη Διαδικαστικών Κανονισμών καθ' όσον αφορά το διορισμό του κ. Παρπαρίνου από τον Πρόεδρο του Ανωτάτου Δικαστηρίου, οδηγεί σε έλλειψη δικαιοδοσίας.

Εξέτασα την ενώπιον μου αίτηση, τα έγγραφα που τη συνοδεύουν και τα όσα ανέπτυξε προφορικά ο ευπαίδευτος συνήγορος του αιτητή.

Αφού έλαβα υπόψη ότι σύμφωνα με τις πιο πάνω αρχές αυτό που χρειάζεται να δείξει ο αιτητής σε αυτό το στάδιο είναι ότι υπάρχει εκ πρώτης όψης συζητήσιμο θέμα, έχω καταλήξει, για τους λόγους που εξηγώ στη συνέχεια, ότι ικανοποιούνται εδώ οι προϋποθέσεις για έκδοση της αιτούμενης άδειας. Οι λόγοι αυτοί έχουν ως ακολούθως:

- (α) Η όλη διατύπωση του άρθρου 44, όπως έχει τροποποιηθεί, περιέχει πρόνοιες πολύ δραστηκής φύσης όσον αφορά τα δικαιώματα ενός κατηγορούμενου για τα οποία χρειάζεται περαιτέρω και πιο ενδελεχής εξέταση. Για παράδειγμα στην υπόθεση υπάρχει μόνο κατηγορούμενος, χωρίς κατηγορούσα αρχή και η μαρτυρία που είναι εναντίον του καταγράφεται απλώς στα πρακτικά της πρωτόδικης διαδικασίας ενώπιον του παραπονούμενου δικαστή (κ. Ι. Ιωαννίδη Α.Ε.Δ.) την ορθότητα των οποίων ο αιτητής αμφισβητεί και έχει λάβει προς τούτο τα δέοντα διαδικαστικά διαβήματα για διόρθωση τους.

(β) Όπως έχει η προβλεπόμενη από το εν λόγω άρθρο διαδικασία, δείχνει ότι ουσιαστικά το κατηγορούμενο πρόσωπο δεν έχει δικαίωμα αντεξέτασης όσον αφορά τα γεγονότα που στηρίζουν την εναντίον του κατηγορία, κάτι που εγείρει συζητήσιμο θέμα αν παραβιάζεται η πρόνοια του Άρθρου 12 του Συντάγματος και του άρθρου 6 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

(γ) Η «δικονομία και η πρακτική» αναφορικά με τα εδάφια (3) και (4) του άρθρου 44 που διέπουν τον ορισμό άλλου (από τον παραπονούμενο) δικαστή από τον Πρόεδρο του Ανωτάτου Δικαστηρίου για να εκδικάσει την υπόθεση, σύμφωνα με το εδ. (8) του ίδιου άρθρου «καθορίζεται σε διαδικαστικό κανονισμό που εκδίδεται από το Ανώτατο Δικαστήριο». Εδώ τέτοιος διαδικαστικός κανονισμός δεν έχει εκδοθεί. Εγείρεται λοιπόν συζητήσιμο θέμα αν η μη έκδοση κανονισμών επηρεάζει τον διορισμό του Προέδρου του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας για εκδίκαση της υπόθεσης. Υπάρχουν περιπτώσεις που η παράλειψη έκδοσης δευτερογενούς νομοθεσίας για ένα θέμα, έχει κριθεί ότι δεν επηρεάζει την εφαρμογή του νόμου αν για παράδειγμα η νομοθετική πρόνοια είναι αρκετή από μόνη της, αλλά και περιπτώσεις όπου τέτοια παράλειψη οδήγησε σε τέτοιο νομικό κενό που υπήρξε πρόβλημα (βλ. μεταξύ άλλων *Δ. Νικολάου & Υιοί Ατδ. v. Δημοκρατίας (1999) 3 Α.Α.Δ. 300*). Είναι και αυτό θέμα που χρήζει περαιτέρω συζήτησης. Σύμφωνα με νομολογία (βλ. μεταξύ άλλων *Ασπρομάλλης v. Συνομοσπονδίας Εργατών Κύπρου (ΣΕΚ)(1996) 1 Α.Α.Δ. 1392* και *Eurofresh Fruit & Vegetable (Αρ. 2) (2002) 1 Α.Α.Δ. 682*) εκεί που υπάρχει νομικό πρόβλημα στο διορισμό, τότε δεν υπάρχει δικαιοδοσία.

(δ) Είναι επίσης συζητήσιμο το κατά πόσο οι περιστάσεις κάτω από τις οποίες προέκυψε θέμα τιμωρίας του αιτητή για καταφρόνηση του δικαστηρίου εμπίπτουν στις πρόνοιες του εδ. (9) του ίδιου άρθρου ούτως ώστε να μην συνιστούν ποινικό αδίκημα αλλά απλώς πειθαρχικό αδίκημα, για το οποίο άλλωστε ήδη έγινε καταγγελία από το δικαστή ενώπιον του οποίου εκδηλώθηκε η συμπεριφορά του αιτητή, στο Πειθαρχικό Συμβούλιο των Δικηγόρων.

Κατά την εξέταση της παρούσας αίτησης έλαβα υπόψη και το ότι δυνατό να υπήρχε δικαίωμα στον αιτητή να προσβάλει την απόφαση του Προέδρου του Επαρχιακού Δικαστηρίου της 18/3/2011 με έφεση, αφού η ουσία της είναι ότι έχει δικαιοδοσία παρά την περί του αντιθέτου θέση του αιτητή. Όμως θεωρώ την περίπτωση ότι καλύπτεται από την εξαίρεση του κανόνα ότι άμα υπάρχει άλλη θεραπεία δεν παραχωρείται άδεια, γιατί κρίνω ότι υπάρχουν εξαιρετικές περιστάσεις, βασικά ενόψει των ιδιαζόντων προνοιών του άρθρου 44 του Ν. 14/1960 ως έχει τροποποιηθεί.

Ενόψει όλων των πιο πάνω έχω καταλήξει να εγκρίνω την αίτηση. Αυτό που με απασχόλησε είναι το σε ποιόν θα επιδοθεί η αίτηση με κλήση για έκδοση του αιτούμενου διατάγματος certiorari. Ενόψει των ιδιαζόντων προνοιών του νόμου κρίνω ότι η αίτηση είναι ορθό να επιδοθεί στο Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας για να εκφράσει τις απόψεις του, αν επιθυμεί, είτε ως ενιστάμενο πρόσωπο είτε ως φίλος του δικαστηρίου.

Η αίτηση εγκρίνεται. Παραχωρείται άδεια για καταχώρηση αίτησης με κλήση για την έκδοση εντάλματος certiorari για ακύρωση της απόφασης ημερ. 18/3/2011 του Προέδρου του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας που εκδόθηκε στην προαναφερθείσα αίτηση αρ. 1/2011.

Η αίτηση με κλήση να καταχωρηθεί σε 8 μέρες και να οριστεί στις 6/4/2011 και ώρα 9.00 π.μ.

Οποιοδήποτε διαδικαστικό ή άλλο μέτρο στη βάση της απόφασης της 18/3/2011 και γενικά της αίτησης αρ. 1/2011 του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας αναστέλλεται μέχρι την αποπεράτωση της διαδικασίας στην αίτηση με κλήση που θα καταχωρηθεί σύμφωνα με τα προαναφερθέντα.